

TEPLÁRNÍK

Čtvrtletník pro zaměstnance Plzeňské teplárenské, a.s.

4/2009

PLZEŇSKÁ
TEPLÁRENSKÁ
Více než energie

Přitahuje

Kdy jindy, než těsně před koncem roku se zamyslet nad tím, jak se Plzeňské teplárenské dařilo, daří a dařit bude? Ano, advent je i k tomu ten pravý čas.

Graf, znázorňující hospodaření naší společnosti, vidíte na této straně letošního posledního čísla Teplárnika. Sloupec, označené „hospodářský výsledek“, máj od roku 2003 báječně stoupající trend – od tří set miliónů až k letošním třem čtvrtinám miliardy. V některých předcházejících letech byly tyto výsledky navíc okořeněny dalšími příjmy – někdy dividendami od společností Plzeňská distribuce tepla, jindy penězi za prodej podílu v Plzeňské energetice, opakovaně pak milióny či jejich desítkami za prodej uspořené emisní povolenek.

Nic z toho jsme nezískali bez vlastního přičinění a odměnou bylo, že nám byla Plzeňská teplárenská báječnou „matkou živitelkou“. Každoročně to všichni poznáváme na svých bankovních účtech, letošek není výjimkou.

Výhled do budoucna ale už tak radostný není. Jistě – hlady trpět nebudeme, ale vývoj na energetickém trhu a především na trhu paliv je pro nás trochu varující. Nemá přitom cenu se cítit ublížen. Těžaři začínají uhlím šetřit, už dávno se neženou za žádnými rekordy. Náš hlavní dodavatel uhlí, Sokolovská uhelná, se vůči nám zatím chová v mezích možností velmi korektně. To ale nic nemění na tom, že s uhlím, především k výrobě elektřiny, můžeme mít problémy.

Abychom předvídali, jaký bude vývoj na trhu emisních povolenek, k tomu bychom potřebovali křišťalovou kouli. Státníci se sice schází v Kodani i jinde, ale orientovat se v mnohdy protichůdných informacích je velmi obtížné, činíme to především prostřednictvím Teplárenského sdružení ČR. Spoléhat na tržby za prodej povolenek rozumný hospodář prostě nemůže. Máme sice vytvořenu dobrou výchozí pozici k tomu, abychom povolenky nemuseli alespoň nakupovat, pokud už je nebudeme moci prodávat, úsilí spojené s částečným přechodem na spalování biomasy se nám určitě vyplatí, ale kolik to skutečně „vynes“ zatím vypočítat nelze.

Ceny elektřiny, jejíž prodej tvoří lví podíl našeho zisku, pro příští rok dramaticky spadly a udržovat jeho dosavadní úroveň zvýšením cen tepla se nám momentálně nejeví korektní.

Proto nám vychází předpoklad zisku pro příští rok „jenom“ někde kolem 350 miliónů. Slovíčko jenom si v této souvislosti použité uvozovky opravdu zaslouží – „jenom“ je tu samozřejmě nadsázkou – pro většinu tepláren v České republice je takový zisk nedostižným cílem, ačkoliv ve zdrcující většině prodávají svůj hlavní produkt – teplo – občanům dříve, než-li my.

Nemá cenu podléhat panice, naše teplárna bude dobrou živitelkou i nadále, určitě lepší, než většina ostatních zaměstnavatelů v regionu i v ČR. Neustálý „růst růstu“ ale neudržíme. Musíme přijmout poněkud pozměněnou „podnikatelskou strategii“ – trochu méně velkorysosti a trochu více úspor. Termín „podnikatelská strategie“, ačkoliv je také v uvozovkách, tu ovšem nadsázkou není. Nepovažujme se všichni jen za zaměstnance, ale také za podnikatele na svém pracovišti, obraťme příští rok každou korunu raději dvakrát, než ji utratíme. To nám vytvoří lepší šanci, abychom se za rok zase mohli sejít v Alfě a konstatovat, že firmě (a tedy i nám osobně) se stále daří!

Tomáš Drápela
generální ředitel
Plzeňská teplárenská, a.s.

Zlatonosný kalendář

Není kalendář jako kalendář, některý umí potřebným přinášet peníze. Příkladem může být ten náš – teplárenský. Už ho dostal každý plzeňský teplárník a mohl si zkontrolovat, že na jeho stránkách je skutečně dvanáct známých a dosud žijících plzeňských rodáků.

Leden 2010 nese tvář kytaristy Lubomíra Brabce a za ním najdeme i další umělce – Jiřího Suchého, Karla Gotta a Bohouše Josefa.

Sportovce – rodáky reprezentují na teplárenském kalendáři brankář Petr Čech, hokejista Martin Straka, automobilový závodník Václav Pech junior, cyklista Roman Kreuziger, tenista Tomáš Šmíd a také jediná žena na kalendáři – Kateřina Emmons.

Spojení s nejvýznamnějším zákazníkem Plzeňské teplárenské charakterizuje tvář pivovárníka Jana Hlaváčka a najdeme i nezbytný „ekologický prvek“ – režiséra a „medvěďáře“ Václava Chaloupka.

Vydražené peníze předal obdarováním hned a v hotovosti předseda našeho představenstva R. Jurečko (zcela vpravo).

Dvanáct slavných a sympatických tváří na kalendáři předsedovi našeho představenstva Romanu Jurečkovi ovšem nestačilo a tak přišel s nápadem udělat z něj i cennou sběratelskou záležitost. Deset výtisků nechal portrétovanými protagonisty podepsat a uspořádal jejich dražbu.

Atmosféru dražby docela dobře vystihuje i zájem novinářů a fotografů.

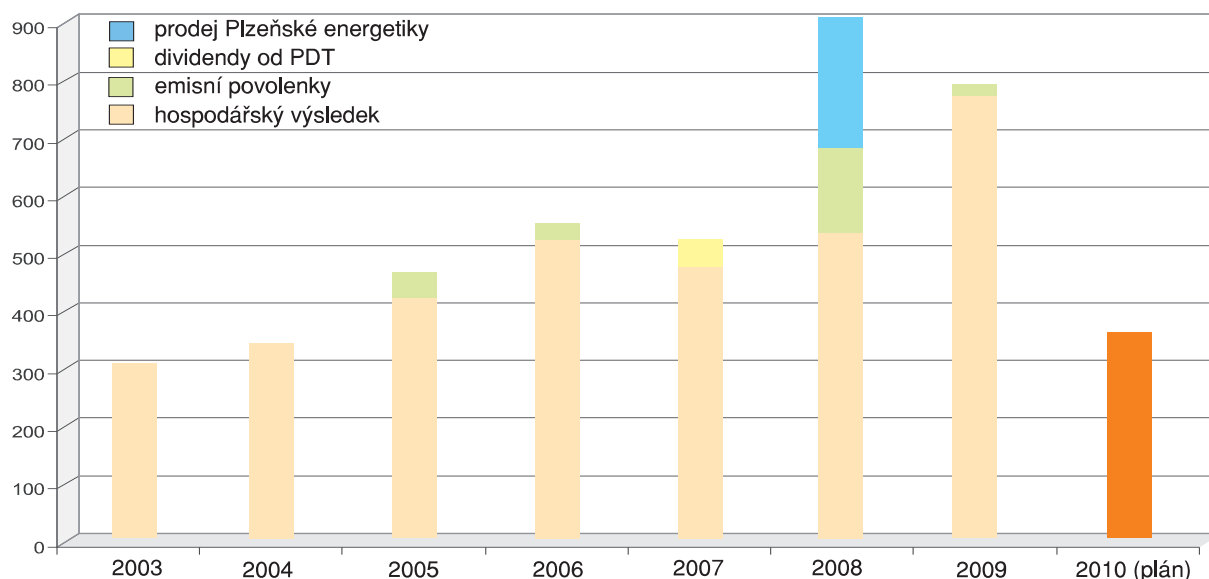
Jan Hlaváček, Lubomír Brabec a Václav Chaloupek se dražby zúčastnili osobně

Byla to zajímavá podívaná za účasti několika desítek osob. Z nich asi nejvíc zaujal J. Hlaváček, když jeden z kalendářů s vlastní podobiznou vydražil za 40 tisíc korun. Lubomír Brabec sice nenakupoval, ale zato potěšil všechny přítomné jednou kytarovou skladbou. A mezi tím se dražitelé přebíjeli svými částkami, které začínaly na pěti tisících. Viditelně to bylo vzájemné hecování, protože přítomní se vesměs znali.

prázdniny, jako ostatní děti“. Martin Kuna zase ocenil, že se nezapomíná ani na něm tváře.

„Výsledek dražby mě samotného ohromil, takový výsledek jsem nečekal“, uzavíral dražbu Roman Jurečko. „Je vidět, že se vzájemnou lidskou solidaritou to není tak zlé, jak se někdy naříká. Myslím, že i všichni z Plzeňské teplárenské mohou mít radost, že jejich zaměstnavatel nezvládá jen výrobu a obchod, ale umí být i hluboce lidský.“

Hospodaření Plzeňské teplárenské

Od A až po W

Čtyřicet písmen má řecká abeceda. Začíná alfou a končí omegou. Ačkoliv u nás používáme latinku s pětadvaceti písmeny (čeština jich má vlastně o osm více, díky háčkům nad některými literami), přesto alespoň jednou za rok se nám tzv. řecká „alfabeta“ hodí. Zpravidla někdy kolem poloviny prosince....

Letošek nebyl výjimkou a alfačké datum připadlo na 10. prosince. Trend předcházejících let zůstal zachován, jen se spíše ještě trochu prohloubil.

Generální ředitel Tomáš Drápela, jak je jeho zvykem, s ničím

Pokračování na straně 2

Čekání na Godota

Když legendární irský dramatik a prozaik Samuel Beckett psal svoji asi nejznámější divadelní hru „Čekání na Godota“, určitě netušil, že se uplatní i na teplárenském jevišti. Děj hry je totiž hodně zjednodušeně o tom, že se čeká na jakéhosi Godota, který ale až do konce hry nedorazí....

historika nebyla. Shromáždění novinářů si vyslechli základní informace, odjeli a vrátili se až na telefonickou výzvu, že turbína je už připravena zahájit závěrečnou etapu své cesty střechem do stroje. Mezi žurnalisty i sympatická blondýna

Tereza Maixnerová sice bez kameramana, ale v dobré náladě. Zpravodaj České televize Karel Vovesný měl svého kameramana Tomáše Šindeláře v pohotovosti a stihl odvysílat nejen myslivce, ale i naši turbínu.

Čekání na Godota se protahovalo i dělníkům a technikům. Poznali na vlastní kůži, že žijeme v mediální době.

Tereza Maixnerová, která v Plzni pracuje pro TV NOVA. Leč když bylo vše nachystáno a turbína už ve vzduchu, ukázalo se, že kameraman TV NOVA Martin Rybák zapomněl v redakci mikrofon – a bez něj se rozhovory natáčejí těžko.

Novinářům děláme v Plzeňské teplárenské co jim na očích vidíme, a to ani nemusejí být mladé blondýnky. Celou akci pozdrželi, turbína visela v luftě, všichni mrzli v nepříjemném

vlhkém počasí a Martin se hnal plzeňskými ulicemi do „domu hrůzy“ pro mikrofon a zase zpět. Trvalo mu to asi půl hodinky a pak už mohla instalace turbíny za pozornosti novinářů, včetně TV NOVA, ukázkově proběhnout.

Jenže co čert nechtěl. Na jižním Plzeňsku byl týž den odpoledne nešťastně zastřelen jakýsi myslivce a to je pro TV NOVA jinačí sousto, než nějaká turbína! A tak nás příspěvek s myslivcem z TV NOVA vytěsnil a reportáže s naší turbínou jsme se na této nejsledovanější televizní stanici nikdy nedorazili.

Godot prostě, jak je už celá desetiletí jeho zvykem, vůbec nedorazil.....

Silné trojky

V Alfě se objevila velmi silná seskupení. Plzeňské služby vyslaly na oslavu úspěšného roku mj. tým označený přítomnými jako Tři grácie (Ivana, Iveta a Hana).

Sami sebe označili jako teplárenské Maxim turbulenc tito o bar se opírající teplárenští borci (Teplárník sám by si to nikdy nedovolil). Jsou tu na domácí půdě, tak jistě není třeba je představovat.

Teplárenská hlava není hlava jen tak ledajaká, a to v každém smyslu a z každého úhlu pohledu. Ovšem pohled „bombo-metčika“ nedává příliš šanci na jejich rozlišení. A tak Teplárník vyhláší SOUTĚŽ: Kdo zobrazené tři hlavy identifikuje jako první, dostane od redakce láhev šampaňá!

Od α až po ω

Dokončení ze strany 1

příliš neotálel. Rok 2009 zhodnotil z pohledu výroby energie lakonicky jako nejúspěšnější v historii Plzeňské teplárenské a neopomněl připomenout, že to každý zaměstnanec poznává na svém výplatním lístku. Pak hned přikročil k odměnění oceněných pracovníků. Těm se už tradičně budeme věnovat v prvním čísle Teplárnika příští rok, teď pro pořádek jen připomeňme, že to byli Jitka Thürová, Eva Kindlová, Josef Šporer, Emanuel Štolka, Vlastislav Ráža, Vlasta Černá a Filip Rabštejnek.

Ředitel dceřiné společnosti Plzeňské služby Ivan Hašek pak podobně

Do Alfy se tradičně přišli podívat i bývalí spolupracovníci, kteří už jsou na odpočinku.

Ze všech účastníků sálala spokojenost a dobrá nálada – i v tom byla tradice zachována.

A někteří zase, jako v předcházejících letech, vydrželi v zábavě do opravdu pozdních hodin. Chtělo by se říci, že začali v alfu a skončili omegou...

Tak nashle v Alfě příští rok!

Hlad opravdu vypadá jinak, než to co nás očekávalo v Alfě.

ocenil své dva pracovníky – Stanislava Koubu a Ivanu Hulinskou.

Program začal jako obvykle studenými mísami a tatarákem a pokračoval.... nu, však vzpomínáte sami.

Z tradice nevybočila ani taneční hudba, o kterou se opět postarala Jana Háňelová. Následovala i cvičná střelba na elektronický terč a turnaj v bowlingu.

Bowlingový turnaj

Bowlingový turnaj je už při večerech v Alfě tradicí. Tradicí je i to, že obvykle vítězí mužstvo výrobního bloku vedené Františkem Beranem, ale letos to měli o fous. Získali 914 bodů a o jediný bod za nimi zůstal tým Jiřího Holoubka (technický úsek) s 913

Mezi jednotlivci se prosadil Jiří Král (176) před Františkem Bernem (169) a Jiřím Vošahlíkem (150).

Ačkoliv styly soutěžících byly různé (viz foto), nálada při turnaji naopak jednotná. Nejen dobrá, ale i olympijská – nebylo důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Sláva vítězům, čest poraženým.

body! Třetí družstvo v pořadí – Plzeňské služby, vedené ředitelem Ivanem Haškem, už zůstalo s 858 body daleko za nimi.

KDEPAK UHLÍ, PANÍ? BIOPALIVO...